

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 18 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC-55/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana J. J. o ponowne rozpatrzenie sprawy w sprawie jego skargi na przetwarzanie jego danych osobowych, w tym danych o niepełnosprawności, przez Urząd [...] w K., w tym ich udostępnienie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w Warszawie przy ul. Szamockiej 3,5, Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z siedzibą w Warszawie przy al. Jana Pawła II 13 oraz Okręgowemu Inspektoratowi Pracy w K., zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 9 października 2012 r. (DOLiS/DEC-966/12/61098, 61117,61118,61121,61134), mocą której Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych odmówił jego uwzględnienia,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana J. J., zwanego dalej także Skarżącym, w której wskazał, że dnia [...] stycznia 2010 r. wygłosił jego orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, jakie przedłożył byłemu pracodawcy, Urzędowi [...] w K., zwanemu dalej także Urzędem. Podniósł, że nie okazał nowego orzeczenia ww. typu, bo „w rażący sposób nie przestrzegano moich uprawnień, o czym powiadomiłem Okręgową Inspekcję Pracy w K.”. Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora o wyjaśnienie, „w jaki sposób mój były pracodawca wszedł w posiadanie mojego aktualnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności i na jakiej podstawie przekazywał moje wrażliwe dane (stan zdrowia) podczas rozliczania się z ZUSem i PFRONem”. Podkreślił: „nigdy nie wyrażałem pisemnej, ani ustnej zgody na pozyskiwanie, oraz przetwarzanie moich wrażliwych danych osobowych w trakcie rozliczania się z ZUSem i PFRONem”.

Ponadto wniósł, aby „sprawdzić, czy moje dane o niepełnosprawności, jakie okazałem mojemu byłemu pracodawcy, były należycie przechowywane i zabezpieczone. Moje były współpracownicy z pokoju, w którym znajdowało się moje stanowisko pracy, Pani K. A. i Pani G. K. złośliwie dały mi do zrozumienia, że o nich wiedzą, chociaż nie miały takiego prawa (...)”.

W piśmie z dnia [...] września 2011 r., uzupełniającym skargę, Pan J. J. wniósł na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) o „udostępnienie informacji w zakresie wszelkiej dokumentacji dotyczącej kontroli, którą przeprowadzą Państwo na mój wniosek w Urzędzie [...] w K. Ksera odpowiednich pism proszę przesłać, na mój wyżej wskazany adres, po całkowitym zakończeniu rozpoznania”. Podał, że dnia [...] stycznia 2009 r., miesiąc po podjęciu pracy w Urzędzie, przekazał Kierownikowi Wydziału Kadr i Szkoleń Urzędu orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, wydane przez Powiatowy Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności na okres do [...] stycznia 2010r., licząc „na respektowanie przepisów dotyczących zatrudnienia osób niepełnosprawnych, oraz chciałem aby mój pracodawca miał możliwość skorzystania z moich wrażliwych danych osobowych w trakcie rozliczania się z ZUSem oraz PFRONem. Niestety (...) Kierowniczka Wydziału Kadr i Szkoleń Urzędu (...) nie poinformowała mojego bezpośredniego przełożonego (...) o należących mi prawach z tytułu mojego zdrowia (...), jedynie zadbała o skorzystanie z przysługujących pracodawcy ulg z tytułu zatrudniania osób niepełnosprawnych w trakcie rozliczania się z ZUSem oraz PFRONem (...) W efekcie powyższego nie okazałem mojemu byłemu pracodawcy mojego kolejnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności”, a mimo to „(...) Urząd [...] zaliczał mnie do pracowników niepełnosprawnych (...) aż do wygaśnięcia mojej umowy o pracę. (...) Okręgowa Inspekcja Pracy w K. wskazuje na inne nieprawidłowości związane z przetwarzaniem moich danych osobowych przez mojego byłego pracodawcę Urząd [...] w K.: »(...) w czasie kontroli okazano formularz sprawozdania dotyczącego zadań realizowanych przez ocenianego [Skarżącego] w tra[k]cie przeprowadzonego okresu, który był przechowywany poza aktami«. Mój były pracodawca dopuścił się nadużyć wynikających z klasyfikowania mnie [mnie] do grona pracowników niepełnosprawnych, w czasie kiedy nie miał do tego prawa, czyli w okresie od [...] lutego, aż do [...] grudnia 2010 roku”. Wobec powyższego Skarżący wniósł o: „• usunięcie wszelkich uchybień związanych z powyższą sprawą; • sprawdzenie czy moje dane o niepełnosprawności, jakie okazałem mojemu byłemu pracodawcy, były w przeszłości należycie przechowywane i zabezpieczone; • zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających dane niepełnosprawnych pracowników w Urzędzie [...] w K., które nie dopuszczają do ich wycieku; (...) • zabezpieczenie moich wrażliwych danych osobowych, które mój były pracodawca między innymi swobodnie przekazywał Okręgowej Inspekcji Pracy w K. w postaci kser; • wyjaśnienie w jaki sposób mój były pracodawca wszedł w posiadanie mojego aktualnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności i na jakiej podstawie przekazywał moje wrażliwe dane (stan zdrowia) podczas rozliczania się z ZUSem i PFRONem; • określenie korzyści jakie odniósł mój były pracodawca w trakcie przetwarzania moich wrażliwych danych w roku 2010 (np. podczas rozliczania się z ZUSem i PFRONem, itd.), a następnie nakazanie mu zwrotu ewentualnych środków, co należy rozumieć jako sprostowanie danych osobowych”. Ponadto Skarżący wniósł, aby GIODO „skierował do Dyrektora Urzędu [...] w K. pouczenie służące poprawie ochrony wrażliwych danych pracowników (...), zażądał wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień w procesie przetwarzania moich danych osobowych”.

Odnośnie do ww. żądania Skarżącego dotyczącego informacji publicznej Generalny Inspektor w piśmie z dnia [...] października 2011 r. (znak: [...]) pouczył Skarżącego, że jako stronie postępowania administracyjnego przysługuje mu prawo dostępu do akt sprawy na podstawie przepisów działu II rozdziału 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), w szczególności jej art. 73. Organ wskazał, że dostęp do akt postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej ograniczony jest do podmiotów niebędących stronami takiego postępowania.

W kolejnym piśmie (z dnia [...] listopada 2011 r.) uzupełniającym skargę Pan J. J. zakwestionował przechowywanie przez Urząd poza jego aktami osobowymi jego sprawozdania dotyczącego zadań realizowanych przez niego w trakcie przepracowanego okresu oraz legalność przekazania przez pracowników Urzędu kserokopii jego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności Okręgowej Inspekcji Pracy w K. Skarżący wskazał na fakt „zaginięcia mojego zdjęcia, które złożyłem do Wydziału Kadr i Szkoleń” Urzędu, wniósł: „Proszę spróbować wyjaśnić faktyczną przyczynę utraty mojego zdjęcia (...)”.

W wyjaśnieniach udzielonych przez Dyrektora Urzędu [...] w K. pismem z dnia [...] stycznia 2012 r. (nr [...]) wskazano, że:

- 1) Urząd nie zebrał informacji, że Skarżący po dniu [...] stycznia 2010 r. posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, a fakt, że Skarżący „nadal figurował z systemie kadrowym Urzędu jako osoba niepełnosprawna wynikał z błędu pracownika Wydziału Kadr odpowiedzialnego za prowadzenie i obsługę systemu kadrowego A”,
- 2) w wyniku ww. błędu Urząd przysyłał po dniu [...] stycznia 2010 r. do ZUS informację, że Skarżący jest osobą niepełnosprawną, zamieszczając ją w formie kodu w miesięcznych raportach o składkach odprowadzanych przez płatnika na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.). Wynikający z tej ustawy obowiązek comiesięcznego rozliczania się z ZUS Urząd realizuje przekazując do ZUS informacje z systemu kadrowo-księgowego A w formie dokumentów elektronicznych, przesyłanych za pośrednictwem programu do transmisji danych „B”.
- 3) Urząd nie udostępnił PFRON informacji, że Skarżący po dniu [...] stycznia 2010 r. posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności. „Informacje przekazywane do PFRON dotyczące wskaźnika zatrudniania osób niepełnosprawnych wyliczane są poza systemem kadrowym i po dniu [...] stycznia 2010 r. Skarżący nie był w tych wyliczeniach ujmowany”.
- 4) „Jedyną sytuacją, w której Pan J. J. wnosił o aktualizację swoich danych osobowych, było dostarczenie do Wydziału Kadr w dniu [...] stycznia 2009 r. orzeczenia o lekkim stopniu niepełnosprawności, wydanego w dniu [...] lutego 2008 r. przez Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. Informacje te zostały niezwłocznie wprowadzone do systemu kadrowego A, a kserokopia orzeczenia została dołączona do akt osobowych pracownika. Poza powyższą sytuacją Pan J. J. nigdy nie wnosił o sprostowanie lub aktualizację swoich danych osobowych”.
- 5) Urząd nigdy nie udostępniał Pani A. K. i Pani K. G. informacji o niepełnosprawności Skarżącego i nigdy nie umożliwiał im ani innym osobom nieupoważnionym dostępu do tych informacji,
- 6) Urząd przechowywał poza aktami osobowymi Skarżącego sporządzony przez niego „Formularz sprawozdania dotyczącego zadań realizowanych przez ocenianego w trakcie przepracowanego okresu”. Formularz ten, sporządzony w formie papierowej, przechowywano w Wydziale Kadr

i Szkolenia wraz z formularzami innych osób oraz pozostałą dokumentacją dotyczącą służby przygotowawczej, zgodnie z obowiązującymi w Urzędzie przepisami zawartymi w „Instrukcji kancelaryjnej” oraz „Jednolitym rzeczowym wykazie akt”. Aktualnie Urząd przechowuje ww. Formularz w aktach osobowych Skarżącego.

- 7) Urząd udostępnił dane Skarżącego utrwalone w jego orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności przez przekazanie jego kopii pracownikom Okręgowego Inspektoratu Pracy w K. na ich żądanie w ramach kontroli przeprowadzonej w dniach [...] marca – [...] kwietnia 2011r. na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 i 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589 ze zm., tekst jednolity Dz. U. z 2012 r, poz. 404).
- 8) Urząd „nigdy nie utracił informacji o wizerunku Pana J. J. utrwalonej w formie zdjęcia. Wszystkie posiadane przez Urząd oryginalne fotografie Pana J. J. oraz kopie dokumentów zawierających jego zdjęcia znajdują się w aktach osobowych”.

W piśmie Urzędu z dnia [...] kwietnia 2012r. (nr [...]) dodatkowo wyjaśniono:

- 1) podstawą prawną przekazywania przez Urząd informacji o Skarżącym do ZUS były art. 13 pkt 1 i art. 36 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Po rozwiązaniu w dniu [...] grudnia 2010 r. stosunku pracy ze Skarżącym Urząd zaprzestał w dniu [...] stycznia 2011 r. udostępniania ZUS ww. informacji. Powtórzono, że „informacja dotycząca niepełnosprawności Skarżącego, pobierana była błędnie - z systemu kadrowego do celów comiesięcznej transmisji danych do ZUS o składkach ubezpieczonych w postaci kodu tytułu ubezpieczenia wyżej wymienionego tj. [...] – wyłącznie na skutek błędu pracownika Wydziału Kadr i Szkolenia, który nie dokonał odpowiedniej aktualizacji danych w systemie kadrowym A”.
- 2) informacja o tym, że Skarżący po dniu [...] stycznia 2010 r. posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, nie była przekazywana do PFRON (mimo że była udostępniana ZUS), bo system kadrowy A nie posiada funkcji automatycznego powielania i transmisji danych do PFRON. Dane o osobach niepełnosprawnych (w zakresie m.in. liczby osób i etatów) i zgłoszenie ich w deklaracji DEK-I-a do PFRON (w oparciu o art. 21 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.) są przygotowywane i aktualizowane niezależnie przez pracowników Wydziału Kadr i Szkolenia Urzędu na podstawie dokumentów zawartych w aktach osobowych pracowników. Ze względu na okoliczność, że Skarżący „nie dostarczył aktualnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, na podstawie dokonanej aktualizacji informacji pozyskanych z akt osobowych zaprzestano po dniu [...].01.2010 r. ujmowania jego osoby w ww. wykazie przekazywanym do PFRON”.

W wyjaśnieniach udzielonych przez Okręgowy Inspektorat Pracy w K. pismem z dnia [...] stycznia 2012 r. (znak: [...]) wskazano, że w dniach [...] marca i [...] kwietnia 2012 r. na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy nadinspektor pracy OIP przeprowadzał czynności kontrolne w Urzędzie w celu zbadania w szczególności kwestii rozwiązywania stosunków pracy i zatrudniania osób niepełnosprawnych. Aby ustalić, czy wymiar czasu pracy Skarżącego był zgodny z przepisami dotyczącymi zatrudniania osób niepełnosprawnych, nadinspektor poprosił o kserokopię orzeczenia o stopniu niepełnosprawności Skarżącego. Zakres zebranych danych osobowych to: imię i nazwisko, data i miejsce urodzenia, adres zamieszkania, numer dowodu osobistego, stopień niepełnosprawności i jego charakter, symbol przyczyny niepełnosprawności, datowanie

niepełnosprawności (od kiedy). Ww. orzeczenie jest załącznikiem do protokołu ww. kontroli. Dane ujęte w orzeczeniu są opisane w protokole kontroli i przechowywane w zbiorze danych wynikających z działalności kontrolno-nadzorczej PIP, zgłoszonym do rejestracji Generalnemu Inspektorowi przez Główny Inspektorat Pracy w Warszawie. Dane te są przetwarzane w celu przechowywania dokumentacji pokontrolnych. Jako podstawę przetwarzania ww. danych wskazano art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych.

W wyjaśnieniach udzielonych przez ZUS pismem z dnia [...] kwietnia 2012 r. (nr [...]) podano, że Skarżący był zgłoszony przez Urząd [...] w K. do ubezpieczeń społecznych od dnia [...] grudnia 2008 r. do dnia [...] stycznia 2009 r. jako pracownik z kodem tytułu ubezpieczenia [...] (co oznacza, że w tym okresie nie posiadał orzeczenia o stopniu niepełnosprawności) oraz od dnia [...] stycznia 2009 r. do dnia [...] grudnia 2010 r. jako pracownik z kodem tytułu ubezpieczenia [...] (co oznacza, że w tym okresie posiadał orzeczenie o stopniu niepełnosprawności). Wskazano, że ZUS „nie prowadził korespondencji z Urzędem [...] w K. oraz nie pozyskiwał od Urzędu, ani od ubezpieczonego J. J. orzeczenia o niepełnosprawności. Zapis na koncie ubezpieczonego Pana J. J. o niepełnosprawności wynika jedynie z kodów zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych przez płatników składek, tj. Urzędu [...] w K. i Powiatowego Urzędu Pracy w P.”.

W piśmie PFRON z dnia [...] lipca 2012r. (znak: [...]) wskazano, że PFRON nie pozyskał z Urzędu [...] w K. po dniu [...] stycznia 2010 r. informacji o aktualnym posiadaniu przez Skarżącego orzeczenia o stopniu jego niepełnosprawności.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 9 października 2012 r. (DOLiS/DEC-966/12/61098,61117,61118,61121,61134), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pana J. J. na przetwarzanie jego danych osobowych, w tym danych o niepełnosprawności, przez Urząd [...] w K., w tym ich udostępnienie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w Warszawie, Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz Okręgowemu Inspektoratowi Pracy w K. Decyzja ta została zaskarżona przez Skarżącego w terminie ustawowym.

Zaskarżając decyzję z dnia 9 października 2012 r. Skarżący przedstawił swoje zastrzeżenia w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego w sprawie przez Generalnego Inspektora, wskazując m.in., iż organ nie odniósł się w jej treści do ustaleń kontroli przeprowadzonej w Urzędzie przez Okręgowy Inspektorat Pracy w K., podczas której stwierdzono nieprawidłowości w zakresie stosowania przez ten podmiot przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.). W ocenie Skarżącego, nieprawdziwe są wyjaśnienia Urzędu, na które organ powołuje się w treści zaskarżonej decyzji, iż po [...] stycznia 2010 r. przesyłał do ZUS informację o niepełnosprawności Skarżącego, bo w zeznaniach złożonych przez pracowników Urzędu w Prokuraturze Rejonowej K. zaprzeczono powyższej okoliczności. Nieprawdziwe jest również, zdaniem Skarżącego, twierdzenie Urzędu, iż po ustaniu stosunku pracy łączącego go z tym podmiotem, tj. od stycznia 2011 r. zaprzestał on przysyłania do ZUS informacji o nim, gdyż zostały one udostępnione ZUS również w lutym i czerwcu 2011 r. w związku z wypłatą mu dodatkowego wynagrodzenia rocznego za rok 2010 r. oraz wynagrodzenia i dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych. W ocenie Pana J. J., Generalny Inspektor winien w wydanej decyzji nakazać sprostowania jego danych w raportach przekazanych przez Urząd do ZUS oraz dane dotyczące odniesionych przez Urząd korzyści w związku z przetwarzaniem jego danych wrażliwych w 2010 r. Skarżący wskazał także, że art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy nie może stanowić o legalności przetwarzania

przez Urząd jego danych wrażliwych, ponieważ, cyt.: „były [one] przekazywane w sposób niekontrolowany i przypadkowy”, a dostęp do nich miały zatrudnione w Urzędzie osoby, które nie posiadały upoważnienia do ich przetwarzania, który to proceder dotyczy również przetwarzania przez Urząd danych osobowych innych jego pracowników. Ponadto w ocenie Skarżącego, wskazanie w treści zaskarżonej decyzji, że brak jest dowodów na to, że Urząd udostępnił informacje z dotyczącego Skarżącego orzeczenia o niepełnosprawności innym podmiotom jest, cyt.: „poświadczeniem nieprawdy budzącym obrzydzenie do urzędników, popisali się wyjątkowym chamstwem, samowolą i brakiem wartości etyczno-moralnych”. Organ do spraw ochrony danych osobowych, w ocenie Skarżącego, nie zajął również wyczerpującego stanowiska odnośnie przechowywania poza aktami osobowymi „Formularza sprawozdania dotyczącego zadań realizowanych przez ocenianego w trakcie przepracowanego okresu” oraz utraty przez Urząd informacji o jego wizerunku utrwalonej w formie zdjęcia. Nadto Skarżący uczynił również zarzut z niewystąpienia przez Generalnego Inspektora z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec osoby odpowiedzialnej w Urzędzie za przetwarzanie jego danych, co w jego ocenie cyt.: „wskazuje (...) na brak chęci rzetelnego wyjaśnienia przedstawionej sprawy, oraz akceptację zajścia”.

Pan J. J. podkreślił również, że w jego ocenie, w toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie, cyt.: „Generalny Inspektorat Ochrony Danych Osobowych nie podjął żadnych czynności, bądź podjął pozorne, bezzasadne, przeciągane w czasie. Niechlujnie prowadzone postępowanie administracyjne, brak dobrej woli i jednoznacznych działań, stanowi rażące naruszenie prawa, zasady praworządności, prostoty i szybkości w funkcjonowaniu Służby Cywilnej”. W związku z powyższym, Pan J. J. wniósł o cyt.: „całkowite uchylenie zaskarżonej Decyzji o odmowie uwzględnienia wniosku. (...) skierowanie sprawy do właściwego Sądu lub Prokuratury, na drodze postępowania administracyjnego, w przypadku jeśli GODO nie jest w stanie prowadzić dalszego rzetelnego postępowania administracyjnego. (...) ustosunkowanie się do powyższych zarzutów [tj. zarzutów sformułowanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – przyp. Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych] (...) wyjaśnienie dlaczego GODO odmówił uwzględnienia mojego wniosku ponad rok od jego złożenia (...) zwrot kosztów jakie musiałem ponieść na korespondencję, w związku z opisywanym absurdalnym postępowaniem administracyjnym GODO, które obecnie wyceniam na [...] złoty netto”.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje.

Rozpoczynając uzasadnienie rozstrzygnięcia wydanego w tej sprawie, ponownie wskazać należy, iż przedmiotem postępowania administracyjnego przeprowadzonego w sprawie jest przetwarzanie danych osobowych Pana J. J. przez Urząd [...] w K., w tym danych o niepełnosprawności, polegające na ich udostępnieniu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Państwowemu Funduszowi Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i Okręgowemu Inspektoratowi Pracy w K., a także na przechowywaniu danych osobowych Skarżącego utrwalonych w sprawozdaniu dotyczącym zadań realizowanych w trakcie przepracowanego okresu poza aktami osobowymi oraz utracie utrwalonej w formie zdjęcia informacji o wizerunku Skarżącego. Podkreślić przy tym należy, iż organ w toku niniejszego postępowania bada jedynie kwestie dotyczące przetwarzania danych Skarżącego, a nie stosowania przez Urząd – jako jego byłego pracodawcę przepisów ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, z czego ww. uczynił zarzut wniosku o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy.

W myśl art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych określa ona zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych. Przetwarzaniem danych osobowych są jakiegokolwiek operacje na nich wykonywane, w tym ich udostępnianie i przechowywanie (art. 7 pkt 2 ustawy).

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że Skarżący w związku z zatrudnieniem w Urzędzie [...] w K. przedstawił pracodawcy orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, wydane przez Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. dnia [...] lutego 2008 r. na okres do dnia [...] stycznia 2010 r. Zgodnie z tym orzeczeniem Skarżący został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Dane o stanie zdrowia należą do danych tzw. szczególnie chronionych, wskazanych w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, który zabrania przetwarzania danych ujawniających pochodzenie etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Przepis ten ustanawia zakaz przetwarzania (w tym zbierania) danych o stanie zdrowia, jednak nie ma on charakteru bezwzględnego, bo przetwarzanie takich danych jest dopuszczalne po spełnieniu przez administratora danych którejkolwiek z przesłanek enumeratywnie wymienionych w art. 27 ust. 2 ustawy. W myśl art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy przetwarzanie tych danych jest jednak dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony.

W myśl art. 22¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.) pracodawca ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania danych osobowych obejmujących: 1) imię (imiona) i nazwisko, 2) imiona rodziców, 3) datę urodzenia, 4) miejsce zamieszkania (adres do korespondencji), 5) wykształcenie, 6) przebieg dotychczasowego zatrudnienia. Stosownie do § 2 pkt 1 tego przepisu pracodawca ma prawo żądać od pracownika podania, niezależnie od danych osobowych, o których mowa w § 1, także: innych danych osobowych pracownika, a także imion i nazwisk oraz dat urodzenia dzieci pracownika, jeżeli podanie takich danych jest konieczne ze względu na korzystanie przez pracownika ze szczególnych uprawnień przewidzianych w prawie pracy.

Zgodnie z art. 1 pkt 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawa dotyczy osób, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności określonych w art. 3. W myśl art. 2a ust. 1 ustawy osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia przedstawienia pracodawcy orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność. Jak stanowi art. 3 ust. 1 ww. ustawy ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą: 1) znaczny, 2) umiarkowany, 3) lekki. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu orzeczenie ustalające stopień niepełnosprawności stanowi także podstawę do przyznania ulg i uprawnień na podstawie odrębnych przepisów.

Według zamieszczonego w rozdziale 4 „Uprawnienia osób niepełnosprawnych” art. 15 ust. 1 ww. ustawy czas pracy osoby niepełnosprawnej nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 40 godzin tygodniowo. W myśl art. 17 tej ustawy osoba niepełnosprawna ma prawo do dodatkowej przerwy w pracy na gimnastykę usprawniającą lub wypoczynek. Czas przerwy wynosi 15 minut i jest wliczany do czasu pracy. Zgodnie z art. 20c ww. ustawy osobie niepełnosprawnej przysługują uprawnienia

pracownicze określone w niniejszym rozdziale odpowiednio od dnia, od którego osoba niepełnosprawna została wliczona do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych na podstawie art. 2a. Stosownie do art. 23a ust. 1 ww. ustawy pracodawca jest obowiązany zapewnić niezbędne racjonalne usprawnienia dla osoby niepełnosprawnej pozostającej z nim w stosunku pracy.

Ponownie zatem wskazać należy, iż na podstawie ww. przepisów Urząd [...] przetwarzał dane Skarżącego o stanie zdrowia wynikające z posiadanego przez Skarżącego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, wydanego na okres do dnia [...] stycznia 2010 r., które to orzeczenie, co należy podkreślić, Pan J. J. sam przedstawił pracodawcy – Skarżący wyraźnie wskazał to w skardze i uzupełniających ją pismach. Z tej korespondencji wynika również, że po upływie ww. okresu Skarżący (z przyczyn wskazanych w jego ww. pismach) nie przedłożył pracodawcy nowego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Brak jest w sprawie dowodów na potwierdzenie zarzutów Skarżącego, że ww. pracodawca przetwarzał jego dane o stanie zdrowia wynikające z kolejnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności oraz że udostępnił je innym podmiotom.

W wyjaśnieniach udzielonych w sprawie przez Urząd [...] wskazano bowiem, że Urząd nie zebrał informacji, że Skarżący po dniu [...] stycznia 2010 r. posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, natomiast fakt, że Skarżący „nadal figurował z systemie kadrowym Urzędu jako osoba niepełnosprawna wynikał z błędu pracownika Wydziału Kadr odpowiedzialnego za prowadzenie i obsługę systemu kadrowego „A”, który nie dokonał odpowiedniej aktualizacji danych w tym systemie. W wyniku wskazanego błędu Urząd przysyłał po dniu [...] stycznia 2010 r. do ZUS informację, że Skarżący jest osobą niepełnosprawną, zamieszczając ją w formie kodu w miesięcznych raportach o składkach odprowadzanych przez płatnika na podstawie art. 13 pkt 1 i art. 36 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.). Odpowiadając zatem na zarzut Skarżącego, iż nieprawdziwe są wyjaśnienia Urzędu, na które organ powołuje się w treści zaskarżonej decyzji, iż po [...] stycznia 2010 r. przysyłał do ZUS informację o niepełnosprawności Skarżącego, bo w zeznaniach złożonych przez pracowników Urzędu w Prokuraturze Rejonowej K. zaprzeczono powyższej okoliczności, wskazać należy, iż sprzeczność ta wynikać może właśnie z okoliczności, że po dniu [...] stycznia 2010 r. dane Skarżącego wskutek popełnionego błędu przesyłane były do ZUS automatycznie przez program „A”, ale bez bezpośredniego udziału pracowników Urzędu.

W myśl art. 13 pkt 1 ww. ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: pracownicy - od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Zgodnie z art. 36 ust. 1 ww. ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. W myśl ust. 10 tego przepisu zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych zawiera w szczególności następujące dane dotyczące osoby zgłaszanej: dane, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1, nazwisko, imię pierwsze i drugie, datę urodzenia, nazwisko rodowe, obywatelstwo i płeć, tytuł ubezpieczenia, stopień niepełnosprawności, posiadanie ustalonego prawa do emerytury lub renty, adres zameldowania na stałe miejsce pobytu, adres zamieszkania, jeżeli jest inny niż adres zameldowania na stałe miejsce pobytu, adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zameldowania na stałe miejsce pobytu i adres zamieszkania. Powołany przepis generalnie uprawnia ZUS do przetwarzania danych o stopniu niepełnosprawności pracownika udostępnionych przez pracodawcę.

W niniejszej sprawie ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że Skarżący był zgłoszony przez Urząd [...] w K. do ubezpieczeń społecznych od dnia [...] stycznia 2009r. do dnia [...]

grudnia 2010r. jako pracownik z kodem tytułu ubezpieczenia [...], co oznacza, że w tym okresie posiadał orzeczenie o stopniu niepełnosprawności. Z powyższego wynika, że ZUS przetwarzał dane Skarżącego o stopniu niepełnosprawności po dniu [...] stycznia 2010 r. Jak jednak podano w wyjaśnieniach ZUS, podmiot ten „nie prowadził korespondencji z Urzędem [...] w K. oraz nie pozyskiwał od Urzędu, ani od ubezpieczonego J. J. orzeczenia o niepełnosprawności. Zapis na koncie ubezpieczonego Pana J. J. o niepełnosprawności wynika jedynie z kodów zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych przez płatników składek, tj. Urzędu [...] w K. i Powiatowego Urzędu Pracy w P.”. Natomiast z powołanych wyjaśnień Urzędu [...] wynika, że po dniu [...] stycznia 2010 r. informacja o niepełnosprawności Skarżącego przekazywana była wskutek błędu pracownika, który nie dokonał aktualizacji w systemie kadrowym, nie zaś, jak twierdzi Skarżący, w związku z posiadaniem przez pracodawcę nowego orzeczenia o niepełnosprawności Skarżącego.

Odnosząc się zaś do wniosku Skarżącego o nakazanie Urzędowi przez organ do sprawy ochrony danych osobowych sprostowania jego danych w raportach przekazanych przez Urząd do ZUS oraz danych dotyczących odniesionych przez Urząd korzyści w związku z przetwarzaniem jego danych wrażliwych w 2010 r., wskazać należy, iż z treści art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, który stanowi, iż w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych wynika, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest upoważniony do wydania decyzji administracyjnej nakazującej sprostowanie jedynie danych i to wyłącznie w sytuacji stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Żaden jednak przepis tej ustawy nie przyznaje organowi ochrony danych osobowych kompetencji do podejmowania rozstrzygnięć, których przedmiotem jest ingerencja w treść dokumentów sporządzonych przez Urząd jako płatnika składek czy też nakazania sprostowania zawartych w nich informacji o korzyściach odniesionych w związku z przetwarzaniem danych wrażliwych osoby niepełnosprawnej. Żaden przepis tej ustawy również nie upoważnia osoby, której dane dotyczą, do żądania od administratora danych dokonania powyższego sprostowania. Osoba, której dane dotyczą, w trybie przewidzianym w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych może skutecznie dochodzić od administratora wyłącznie sprostowania dotyczących jej danych (np. błędnie oznaczonego nazwiska czy adresu), co nie jest tożsame z żądaniem sprostowania informacji przekazywanych przez Urząd – jako płatnika składek w raportach do ZUS czy innych dokumentach dotyczących zatrudniania przez ten podmiot osób niepełnosprawnych.

Odnosząc się do udostępnienia przez Urząd [...] na rzecz PFRON informacji, że Skarżący po dniu [...] stycznia 2010 r. posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, podnieść ponownie należy, że zarzut ten nie znalazł potwierdzenia w wyjaśnieniach udzielonych w sprawie przez ww. urzędy. Jak wskazał Urząd [...], dane o osobach niepełnosprawnych (w zakresie m.in. liczby osób i etatów) i zgłoszenie ich w deklaracji DEK-I-a do PFRON (na podstawie art. 21 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych) są przygotowywane i aktualizowane niezależnie przez pracowników Wydziału Kadr i Szkolenia Urzędu na podstawie dokumentów zawartych w aktach osobowych pracowników. Wskazano, że ponieważ Skarżący „nie dostarczył aktualnego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, na podstawie dokonanej aktualizacji informacji pozyskanych z akt osobowych zaprzestano po dniu [...]01.2010 r. ujmowania jego osoby w ww.

wykazie przekazywanym do PFRON”. PFRON potwierdził, że nie pozyskał z Urzędu [...] w K. po dniu [...] stycznia 2010 r. informacji o aktualnym posiadaniu przez Skarżącego orzeczenia o stopniu jego niepełnosprawności. Dodać należy, że Skarżący ograniczył się do podniesienia ww. zarzutu, natomiast nie przedstawił dowodów na jego potwierdzenie.

Odnosząc się do kwestii udostępnienia przez Urząd [...] w K. Okręgowemu Inspektoratowi Pracy w K. danych osobowych Skarżącego utrwalonych w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności, po raz wtóry powołać trzeba art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2012 r. poz. 404), według którego do zadań ww. organu należy nadzór i kontrola przestrzegania przepisów prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów dotyczących stosunku pracy, wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, czasu pracy, urlopów, uprawnień pracowników związanych z rodzicielstwem, zatrudnianiem młodocianych i osób niepełnosprawnych. Z przepisu tego wynika, że w zakresie zatrudniania niepełnosprawnych badaniu inspektorów pracy podlegać będą m.in. zagadnienia związane z zatrudnianiem ich w granicach przewidzianych dla nich norm czasu pracy. Na podstawie ww. przepisów nadinspektor pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w K. przeprowadzał czynności kontrolne w Urzędzie w celu zbadania zwłaszcza kwestii rozwiązywania stosunków pracy i zatrudniania osób niepełnosprawnych. Aby ustalić, czy wymiar czasu pracy Skarżącego był zgodny z przepisami dotyczącymi zatrudniania osób niepełnosprawnych, inspektor pozyskał kserokopię orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, która stanowi załącznik do protokołu kontroli. Zebrane w ww. sposób dane osobowe Skarżącego zostały opisane w protokole kontroli i są przechowywane w zbiorze danych wynikających z działalności kontrolno-nadzorczej PIP. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 23 ust. 1 ww. ustawy w toku postępowania kontrolnego inspektor pracy ma prawo:

- 3) żądania od podmiotu kontrolowanego (...) pisemnych i ustnych informacji w sprawach objętych kontrolą oraz wzywania i przesłuchiwania tych osób w związku z przeprowadzaną kontrolą;
- 5) żądania przedłożenia akt osobowych i wszelkich dokumentów związanych z wykonywaniem pracy przez pracowników lub osoby świadczące pracę na innej podstawie niż stosunek pracy;
- 8) wykonywania niezbędnych dla celów kontroli odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń sporządzanych na podstawie dokumentów, a w razie potrzeby żądania ich od podmiotu kontrolowanego.

Ponadto w wyjaśnieniach Urzędu [...] wskazano, że Urząd nigdy nie udostępniał informacji o niepełnosprawności Skarżącego wymienionym przezeń w skardze pracownikom: Pani A. K. i Pani K. G., a także nigdy nie umożliwiał im ani innym osobom nieupoważnionym dostępu do tych informacji. W niniejszej sprawie nie ma zatem podstaw do uznania, iż doszło do udostępnienia przez Urząd danych osobowych Skarżącego zawartych w dotyczącym go orzeczeniu o niepełnosprawności osobom nieupoważnionym. Podkreślić zatem należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie dysponuje żadnymi dowodami na potwierdzenie okoliczności przedstawionych w skardze w tym zakresie. Skarżący oparł zatem skargę w tym zakresie jedynie na własnych podejrzeniach i nie przedstawił żadnych dowodów na ich potwierdzenie.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przeprowadzonym przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie potwierdziła zarzucanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych przez Urząd na rzecz osób nieupoważnionych, tj. Pani A. K. i Pani K. G. W takiej sytuacji należy podkreślić, że organ

administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Ponownie wskazać również należy, iż dopuszczalność przetwarzania przez administratora danych osobowych tzw. zwykłych (innych niż wskazane w art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych) jest uzależniona od spełnienia jednej z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ww. ustawy, m.in. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2).

W wyjaśnieniach Urzędu [...] w K. potwierdzono, że sporządzony przez Skarżącego „Formularz sprawozdania dotyczącego zadań realizowanych przez ocenianego w trakcie pracowanego okresu” był przechowywany poza aktami osobowymi Skarżącego, mianowicie w Wydziale Kadr i Szkolenia wraz z formularzami innych osób oraz pozostałą dokumentacją dotyczącą służby przygotowawczej, zgodnie z obowiązującymi w Urzędzie przepisami zawartymi w „Instrukcji kancelaryjnej” i „Jednolitym rzeczowym wykazie akt”. Zaznaczono jednocześnie, że to naruszenie zostało usunięte i aktualnie Urząd przechowuje ww. Formularz w aktach osobowych Skarżącego.

Zakwestionowano natomiast zarzut utraty przez Urząd utrwalonej w formie zdjęcia informacji o wizerunku Skarżącego. Wyjaśniono bowiem, że Urząd „nigdy nie utracił informacji o wizerunku Pana J. J. utrwalonej w formie zdjęcia. Wszystkie posiadane przez Urząd oryginalne fotografie Pana J. J. oraz kopie dokumentów zawierających jego zdjęcia znajdują się w aktach osobowych”.

Obowiązek prowadzenia akt osobowych pracownika nakłada na pracodawcę art. 94 pkt 9a ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 ze zm.) i przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. Nr 62, poz. 286 ze zm.). Mimo ustania stosunku pracy pracodawca powinien w dalszym ciągu być w posiadaniu dokumentacji związanej ze stosunkiem pracy byłego pracownika, co wynika z przepisów ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 ze zm.) oraz z art. 125a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Ww. przepisy stanowią więc podstawę przetwarzania przez Urząd [...] danych osobowych Skarżącego zawartych w jego aktach osobowych, co spełnia przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Wobec żądania Skarżącego dotyczącego sprawdzenia, czy jego dane o niepełnosprawności okazane byłemu pracodawcy, były w przeszłości należycie przechowywane i zabezpieczone, należy ponownie zaznaczyć, że decyzja administracyjna Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest zawsze aktem o charakterze konkretnym i indywidualnym, obejmującym ocenę prawną okoliczności faktycznych istniejących w chwili jej wydania, dokonaną w świetle obowiązujących w tym

czasie przepisów prawa. Natomiast odnosząc się do żądania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień w procesie przetwarzania moich danych osobowych, podkreślenia wymaga, że GODO nie znalazł podstaw do zastosowania w sprawie art. 17 ustawy o ochronie danych osobowych. Dodać należy, że strona może domagać się od tego organu w administracyjnych formach postępowania wyłącznie podjęcia działań określonych w ww. art. 18 ust. 1 ustawy i może składać tylko wnioski, które mogą być rozpatrzone przez wydanie decyzji administracyjnej. Ponadto brak jest podstaw do wystosowania do Dyrektora Urzędu [...] w K. pouczenia służącego „poprawie ochrony wrażliwych danych pracowników”, czego żądał Skarżący, bo jak wskazano, przekazywanie danych o niepełnosprawności Skarżącego do ZUS było wynikiem błędu pracownika Urzędu, ale obecnie nie ma to miejsca, jak również usunięto naruszenie dotyczące przechowywania ww. Formularza poza aktami osobowymi Skarżącego. Dodać należy, że te przypadki, które miały miejsce w niniejszej indywidualnej sprawie, nie dowodzą, że tego typu działania stanowią praktykę Urzędu, wymagającą interwencji GODO z urzędu, tym bardziej, że ww. naruszenia zostały usunięte.

Odnosząc się do wniosku Skarżącego o cyt.: „skierowanie sprawy do Sądu lub Prokuratury, na drodze postępowania administracyjnego”, należy podkreślić, że strona może składać do GODO tylko takie wnioski, które mogą być rozpoznane przez wydanie decyzji administracyjnej. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że ustawa nie daje organowi ochrony danych osobowych uprawnień do końca prowadzonego postępowania poprzez skierowanie w formie decyzji administracyjnej zawiadomienia do organów ścigania o popełnieniu przestępstwa. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2011 r. (sygn. akt II SA 2702/00), cyt.: „(...) osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GODO w administracyjno-prawnych formach tego postępowania. Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie (...)”. Jednocześnie należy podkreślić, że skierowanie przez GODO zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do organu właściwego do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, a ponadto jako należące do autonomicznych kompetencji organu realizowane jest z urzędu, a nie na wniosek osób zainteresowanych (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 listopada 2009 r., II SA/Wa 612/2009). Wskazane wyżej stanowisko nie pozbawia jednak osób zainteresowanych możliwości samodzielnego wniesienia stosownego zawiadomienia do organów ścigania.

Za bezzasadne uznać należy również zarzuty Pana J. J. kwestionujące prawidłowość przeprowadzonego postępowania administracyjnego, poprzez niewskazanie w wydanym rozstrzygnięciu faktów i dowodów, na których je oparto oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówiono wiarygodności i mocy dowodowej. Stanowczo należy podnieść, że niniejsze postępowanie przeprowadzone zostało zgodnie z zasadami określonymi w przepisach Kpa, w tym również zgodnie z zasadą z art. 7 Kpa, w myśl którego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes stron. Przedmiot postępowania został rzetelnie oceniony przez Generalnego Inspektora przez pryzmat przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, po dokonaniu kompleksowej analizy całości zebranego w postępowaniu materiału dowodowego i z uwzględnieniem zakresu prowadzonego

postępowania administracyjnego. Zaskarżona przez Skarżącego decyzja zawierała zaś obszerne i wyczerpujące uzasadnienie prawne i faktyczne takiego właśnie rozstrzygnięcia organu do spraw ochrony danych osobowych.

Reasumując, Generalny Inspektor w sposób rzetelny i wnikliwy prowadził postępowanie wyjaśniające w niniejszej sprawie. Sposób działania Generalnego Inspektora zdeterminowany jest spoczywającym na nim, na mocy art. 77 § 1 Kpa obowiązkiem wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Jak wielokrotnie podkreślał Naczelny Sąd Administracyjny, z art. 77 § 1 Kpa oraz wyrażonej w art. 7 tego aktu prawnego zasady prawdy obiektywnej wynika, że ciężar dowodu spoczywa na organie administracji (por. wyrok NSA OZ w Lublinie z dnia 15 września 1992 r.; sygn. akt SA/Lu 601/92, wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 16 października 1998 r.; sygn. akt: I SA/Gd 92/98).

Na marginesie wskazać również należy, iż przepisy Kpa nie przewidują możliwości zwrotu przez organ administracji publicznej stronie postępowania administracyjnego kosztów w związku z nim poniesionych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).